

Sedda ep olnud mul. Kuid a õoldud, Juhhan olli mo eesimenne poeg ja Liso mo eesi- menne tütar; Juhhan on nüüd 51 ja Liso 49 aastat wanna; seal nad praego istuvad. Ollime wannemad sel aial isse ka alles üsna nored innimesed ja ei teadnud paljo; agga nende eesimeste laste kallal olleme sure ho- lega sedda püüdnud tehha, mis ommast wan- nemist — Jummal andko neile head hinga- mist! — ollime näinud, ja neid õiglaseks ja jummala kartlikuks innimeseks kasvatada. Õiget hoolt, kannotust, väsimatta juhhatust ja Jummalal passumist on seal jures vägga tarvis, ogga sedda ei mõista ma teile selle- tada. Jummalal Waim ja sõnna on wanne- mate enneste keige parrem koolmeister. Kus oolid meil kasvatamisse ramatud? Meie ei teadnud muud tehha, kui mis piiblist leidsi- me ja omma wannematest teadime, ja seit olli küllalt. Mo Juhhan ja Liso — eggia ma neid kütma ei hakka — on aitumma Jumma- sale! Ka innimeseks sanud ja pärast teiste lastele märgiks ja juhheks olnud. Hirmo

ja armo peab ollema, agga mõslemaid õige mõedo järrele. Meie posse omma lapsi ial puuks eggia kiromiks, agga fa mitte määda munnakse piddanud. Rässsi palvel kokkopan- nema ja töö jures rutto ligutama, sedda olle- me neid warra harjutanud. Bibimatta sõn- na kuulma, keige innimese vasto lahked ja au-paklikkud ollema, sedda olleme norest sadit kindlaste nende käest nöördnud. Olli farris- tamist tarvis, siin olleme lastele holega püüd- nud tunda anda, et keik farristus parrandust peab saatma. Keige käksumisse ja sõimamis- se eest olleme püüdnud kougel hoida, mis al- lati kahjo toob. Keige fibbedama farristus- se al peab laps tundma, et issa ja emma ar- mastus tedda nuhtleb. Keik wiggad, mis nuhheldud ja selja tagga, neid ei pea ennam mele tulletama. Igas osas püüdsime neile meletulletada: olgo sured ehk piissukedes as- jad: keik, mis teie tahhate, et teised teile peak- sid teggema, sedda tehke teie neile." Lap- sed on — Jummal anna mulle andefs üt- telda — keikis asjus nago parris ahwid: